

СПОГОДБА

МЕЖДУ

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

И

РЕПУБЛИКА АВСТРИЯ

ЗА

ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ НА

ДОХОДИТЕ И ИМУЩЕСТВОТО

(Ратифицирана със закон, приет от 41-ото Народно събрание на 13 януари 2011 г. – ДВ, бр. 8 от 2011 г. В сила от 3 февруари 2011 г.)

Република България и Република Австрия,

Желаейки да сключат Спогодба за избягване на двойното данъчно облагане на доходите и имуществото,

се договориха както следва:

ГЛАВА I ОБХВАТ НА СПОГОДБАТА

Член 1

ОБХВАТ ПО ОТНОШЕНИЕ НА ЛИЦАТА

Тази Спогодба се прилага спрямо лица, които са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

Член 2

ДАНЪЦИ, ЗА КОИТО СЕ ПРИЛАГА СПОГОДБАТА

1. Тази Спогодба се прилага за данъци върху дохода и имуществото, налагани от едната договаряща държава, нейни политически подразделения или органи на местна власт, независимо от начина, по който се събират.

2. За данъци върху дохода и имуществото се считат всички данъци, наложени върху общия доход, върху съвкупното имущество или върху елементи от дохода или имуществото, включително данъците върху приходи от отчуждаването на движима или недвижима собственост, както и данъците върху увеличената стойност на имуществото.

3. Съществуващите данъци за които се прилага Спогодбата са по специално:

а) в Австрия:

- I. подоходния данък;
- II. корпоративния данък;
- III. поземления данък;
- IV. данъка на предприятията в земеделското и горското стопанство;
- V. данъка върху стойността на необработваните земи;

(по-нататък наричани "австрийски данък").

б) в България:

- I. данъка върху дохода на физическите лица;
- II. корпоративния подоходен данък;
- III. патентния данък;
- IV. данъка върху недвижимото имущество.

(по-нататък наричани "български данък").

4. Спогодбата ще се прилага и за всички идентични или подобни по естеството си данъци, които са въведени след датата на подписване на Спогодбата като допълнение или вместо съществуващите данъци. Компетентните органи на договарящите държави ще се уведомяват взаимно за всички съществени изменения, извършени в данъчните им закони.

ГЛАВА II ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 3

ОБЩИ ОПРЕДЕЛЕНИЯ

1. За целите на тази Спогодба, освен ако контекстът не изисква друго:
 - а) терминът "Австрия" означава Република Австрия;
 - б) терминът "България" означава Република България, а когато се употребява в географски смисъл, означава територията и териториалните води, върху които тя упражнява своя държавен суверенитет, както и континенталния шелф и изключителната икономическа зона, в които упражнява суверенни права и юрисдикция в съответствие с международното право;
 - в) терминът "лице" включва физическо лице, дружество или всяко друго сдружение от лица;
 - г) терминът "дружество" означава всяко юридическо лице или всяка общност, която се третира като юридическо лице за целите на данъчното облагане;
 - д) терминът "предприятие" се отнася към осъществяването на всякаква стопанска дейност;
 - е) термините "предприятие на едната договаряща държава" и "предприятие на другата договаряща държава" означават съответно предприятие, ръководено от местно лице на едната договаряща държава и предприятие, ръководено от местно лице на другата договаряща държава;
 - ж) терминът "международен транспорт" означава всеки превоз с кораб или самолет, извършван от местно лице на едната договаряща държава, освен когато корабът или самолетът се експлоатират единствено между места, намиращи се в другата договаряща държава;
 - з) терминът "компетентен орган" означава:
 - і. в Австрия, федералния министър на финансите или негов упълномощен представител;
 - ІІ. в България, министъра на финансите или негов упълномощен представител.
 - и) терминът "национално лице", по отношение на една от договарящите държави, означава:
 - і. всяко физическо лице, притежаващо гражданството на тази договаряща държава; и

II. всяко юридическо лице, гражданско дружество или асоциация, чийто статут се определя от действащото законодателството в тази договаряща държава;

к) терминът "стопанска дейност" означава осъществяването на професионални услуги и от други дейности с независим характер;

л) терминът "печалби от стопанска дейност" също включва доход от предоставянето на професионални услуги и от други дейности с независим характер.

2. При прилагането на разпоредбите на Спогодбата от едната договаряща държава, всеки термин, който не е определен в нея, ще има значението, което му придава към момента на прилагането законодателството на тази държава по отношение на данъците обхванати от Спогодбата, освен ако контекстът не изисква друго. Всяко значение, определено в приложимото данъчно законодателство на тази държава, ще има предимство по отношение на значението, определено в други закони на тази държава.

Член 4

МЕСТНО ЛИЦЕ

1. За целите на тази Спогодба терминът "местно лице на едната договаряща държава", означава всяко лице, което съгласно законодателството на тази държава подлежи на данъчно облагане в нея поради своето местожителство, местопребиваване, място на учредяване, място на управление или всеки друг критерий от подобно естество, като също включва тази държава, нейно политическо подразделение или орган на местна власт. Този термин обаче не включва лице, което подлежи на данъчно облагане в тази държава само по отношение на доходи от източници в тази държава или имущество, разположено в нея.

2. Когато въз основа на разпоредбите на ал. 1, едно физическо лице е местно лице на двете договарящи държави, тогава неговото положение се определя както следва:

а) то се счита за местно лице само на държавата, в която разполага с постоянно жилище; ако то разполага с постоянно жилище в двете държави, то се счита за местно лице само на държавата, с която има по-тесни лични и икономически връзки (център на жизнени интереси);

б) ако държавата, в която е центърът на жизнените му интереси, не може да бъде определена, или ако то не разполага с постоянно жилище в нито една от двете държави, то се счита местно лице само на държавата, в която обичайно пребивава;

в) ако то обичайно пребивава в двете държави или в нито една от тях, то се счита за местно лице само на държавата, на която е гражданин;

г) ако то е гражданин и на двете държави или на нито една от тях, компетентните органи на договарящите държави ще решат въпроса чрез взаимно споразумение.

3. Когато в съответствие с разпоредбите на ал. 1, лице, което не е физическо лице, е местно лице на двете договарящи държави, компетентните органи на договарящите държави ще решат въпроса относно качеството му на местно лице чрез взаимно споразумение.

Член 5

МЯСТО НА СТОПАНСКА ДЕЙНОСТ

1. За целите на тази Спогодба терминът "място на стопанска дейност" означава определено място на дейност, чрез което се извършва цялостно или частично стопанската дейност на едно предприятие.

2. Терминът "място на стопанска дейност" включва по-специално:

- а) място на управление;
- б) клон;
- в) офис;
- г) фабрика;
- д) работилница; и
- е) мина, нефтен или газов кладенец, кариера или всяко друго място за добиване на природни богатства.

3. Строителна площадка, строителен или монтажен обект представляват място на стопанска дейност само ако продължават повече от шест месеца.

4. Независимо от предходните разпоредби на този член се счита, че терминът "място на стопанска дейност" не включва:

- а) използването на съоръжения единствено с цел складиране, излагане или доставка на стоки, принадлежащи на предприятието;
- б) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието единствено с цел складиране, излагане или доставка;
- в) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел преработката им от друго предприятие;
- г) поддържане на определено място единствено за покупка на стоки или за събиране на информация за предприятието;
- д) поддържане на определено място само за извършване на всяка друга дейност, която има подготвителен или спомагателен характер за предприятието;
- е) поддържане на определено място само за осъществяване на което и да е съчетание от посочените в букви от "а" до "д" дейности, при положение че

цялостната дейност на това определено място, произтичаща от това съчетание, има подготвителен или спомагателен характер.

5. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2, когато лице, което не е представител с независим статут, за когото се прилага разпоредбата на ал. 6, действа от името на предприятие и има и обичайно упражнява в едната договаряща държава правото да сключва договори от името на предприятието, ще се счита, че това предприятие има място на стопанска дейност в тази държава по отношение на всички дейности, които това лице извършва за предприятието, освен ако дейностите на такова лице са ограничени до посочените в ал. 4, които ако се извършват чрез определено място, не биха направили това определено място на стопанска дейност, съгласно разпоредбите на тази алинея.

6. Не се счита, че едно предприятие има място на стопанска дейност в едната договаряща държава само защото то извършва дейност в тази държава посредством брокер, комисионер или друг представител с независим статут, при условие че такива лица действат в обичайните граници на своята дейност.

7. Обстоятелството, че дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, контролира или е контролирано от дружество, което е местно лице на другата договаряща държава или което извършва стопанска дейност в тази друга държава (чрез място на стопанска дейност или по друг начин), не прави само по себе си което и да е от дружествата място на стопанска дейност на другото.

ГЛАВА III ОБЛАГАНЕ НА ДОХОДИТЕ

Член 6

ДОХОДИ ОТ НЕДВИЖИМО ИМУЩЕСТВО

1. Доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава от недвижимо имущество (включително доходи от селско и горско стопанство), намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

2. Терминът "недвижимо имущество" има съдържанието, което му придава законодателството на договарящата държавата, в която се намира въпросното имущество. Терминът във всички случаи включва имуществото, принадлежащо към недвижимото имущество, добитък и оборудване, използвани в селското и горското стопанство, правата, спрямо които се прилагат разпоредбите на общото законодателство относно поземлената собственост, плодopolзването на недвижимо имущество, както и правата върху променливи или определени по размера си плащания, представляващи компенсация за разработването или за предоставяне на правото за разработване на минерални залежи, извори и други природни ресурси. Морски и речни кораби и самолети не се считат за недвижимо имущество.

3. Разпоредбата на ал. 1 се прилага по отношение на доходи, получени от пряко използване, отдаване под наем или използване под каквато и да е друга форма на недвижимо имущество.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 3 се прилагат също така и по отношение на доходи от недвижимо имущество на предприятие.

Член 7

ПЕЧАЛБИ ОТ СТОПАНСКА ДЕЙНОСТ

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава се облагат само в тази държава, освен ако предприятието извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез място на стопанска дейност, намиращо се там. Ако предприятието извършва стопанска дейност по този начин, печалбите на предприятието могат да се облагат в другата държава, но само такава част от тях, каквато е причислима към това място на стопанска дейност.

2. Като се има предвид разпоредбата на ал. 3, когато предприятие на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез място на стопанска дейност, намиращо се там, във всяка договаряща държава към това място на стопанска дейност ще се причисляват печалбите, които то би получило, ако беше различно и отделно предприятие, извършващо същите или подобни дейности при същите или подобни условия и работещо напълно независимо от предприятието, на което то е място на стопанска дейност.

3. При определянето на печалбите от място на стопанска дейност, се допуска приспадане на разходите, които са извършени за целите на мястото на стопанска дейност, включително управленските и общите административни разходи, извършени както в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност, така и на всяко друго място.

4. Доколкото в едната договаряща държава обичайно е възприето печалбите, които се причисляват към мястото на стопанска дейност, да се определят на базата на разпределение на съвкупната печалба на предприятието между отделните му звена, ал. 2 няма да се счита ограничаваща за тази договаряща държава да определя облагаемите печалби чрез така възприетия обичаен начин на разпределение; така приетия начин на разпределение обаче трябва да е такъв, че резултатът да съответства на принципите, съдържащи се в този член.

5. Не се причисляват печалби към мястото на стопанска дейност само поради обикновена покупка от това място на стопанска дейност на стоки за предприятието.

6. За целите на предходните алинеи печалбите, причислими към мястото на стопанска дейност, се определят ежегодно по един и същ начин, освен ако не съществува сериозна и основателна причина за противното.

7. Когато печалбите включват елементи от доход, разгледани отделно в други членове на тази Спогодба, разпоредбите на тези членове няма да се засягат от разпоредбите на този член.

Член 8

МЕЖДУНАРОДЕН ТРАНСПОРТ

1. Печалбите на местно лице на едната договаряща държава от експлоатация на морски кораби или самолети в международния транспорт се облагат само в тази държава.

2. Печалбите на местно лице на едната договаряща държава от експлоатация на речни кораби, оперирани в речния транспорт, се облагат само в тази договаряща държава.

3. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат също и по отношение на печалби от участие в пул, съвместна стопанска дейност или международна експлоатационна агенция.

Член 9

СВЪРЗАНИ ПРЕДПРИЯТИЯ

1. Когато:

а) предприятие на едната договаряща държава участва пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на другата договаряща държава, или

б) едни и същи лица участват пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на едната договаряща държава и на предприятие на другата договаряща държава,

и в двата случая между двете предприятия в техните търговски или финансовите отношения са приети или наложени условия, различни от тези, които биха били приети между независими предприятия, тогава всяка печалба, която, ако ги нямаше тези условия би възникнала, но поради тези условия не е възникнала за едно от предприятията, може да бъде включена в печалбите на това предприятие и съответно обложена с данък.

2. Когато една от договарящите държави включи в печалбите на предприятие на тази държава и съответно обложи с данък печалби, по отношение на които предприятие на другата договаряща държава е било подложено на облагане с данък в тази друга държава и така включените печалби са печалби, които биха възникнали за предприятието на първата посочена държава, ако договорените условия между двете предприятия бяха такива, каквито биха били договорени между независими предприятия, то тогава тази друга държава ще направи съответната корекция на начисления от нея данък върху тези печалби. При извършването на такава корекция ще се вземат предвид другите разпоредби на

тази Спогодба и компетентните органи на договарящите държави при необходимост ще се консултират един с друг.

Член 10

ДИВИДЕНТИ

1. Дивидентите, платени от дружество, местно лице на едната договаряща държава, на местно лице на другата договаряща държава могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това, такива дивиденти могат да се облагат с данък и в договарящата държава, на която дружеството, изплащащо дивидентите, е местно лице и в съответствие със законодателството на тази държава, но ако притежателят на дивидентите е местно лице на другата договаряща държава, така начисленият данък няма да надвишава:

а) 0 процента от брутната сума на дивидентите, ако получателят е дружество (различно от гражданско дружество);

б) 5 процента от брутната сума на дивидентите във всички останали случаи.

3. Терминът "дивиденти", употребен в този член, означава доходи от акции, "жюисанс" акции или "жюисанс" права, минни акции, акции на учредител или други права, даващи право на участие в печалбите, с изключение на вземания за дълг, както и доходи, които са подчинени на същия данъчен режим като доходи от акции, в съответствие със законодателството на държавата, на която дружеството, извършващо разпределението, е местно лице.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на дивидентите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, на която е местно лице дружеството, изплащащо дивидентите, чрез място на стопанска дейност разположено там и участието, във връзка с което се изплащат дивидентите, е действително свързано с това място на стопанска дейност. В този случай се прилагат разпоредбите на чл. 7.

5. Когато дружество, което е местно лице на едната договаряща държава получава печалби или доходи от другата договаряща държава, тази друга държава не може да налага никакъв данък върху дивидентите, платени от дружеството, освен доколкото тези дивиденти са платени на местно лице на тази друга държава или доколкото участието, във връзка с което са платени дивидентите, е действително свързано с място на стопанска дейност, намиращо се в тази друга държава, нито да облага неразпределените печалби на дружеството с данък върху неразпределените печалби, дори ако изплатените дивиденти или неразпределените печалби се състоят изцяло или частично от печалби или доходи, произхождащи в тази друга държава.

Член 11

ЛИХВИ

1. Лихвите, произхождащи от едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това, тези лихви могат да се облагат с данък и в договарящата държава, в която възникват, и съобразно законодателството на тази държава, но когато притежателят на лихвите е местно лице на другата договаряща държава, така наложеният данък няма да надвишава 5 процента от brutната сума на лихвите.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 2, лихвите посочени в ал. 1 се облагат с данък само в договарящата държава, на която получателят е местно лице, ако този получател е действителен притежател на лихвите и ако тези лихви са платени:

а) на правителството на Република Австрия или на правителството на Република България;

б) по заем от всякакъв вид, който е предоставен, обезпечен или гарантиран от Остерайхише Контролбанк АГ (Oesterreichische Kontrollbank AG) или всяка подобна българска институция за целите на насърчаване на износа;

в) във връзка с продажбата на кредит на всякакво промишлено, търговско или научно оборудване; или

г) по заем от какъвто и да е вид, предоставен от банка.

4. Терминът "лихви", използван в този член, означава доход от вземания за дълг от всякакъв вид, независимо от това дали са обезпечени или не с ипотека и носещи или не правото на участие в печалбите на длъжника и по-специално доходи от държавни ценни книжа и доходи от бонове и облигации, включително от премии и бонуси, свързани с такива ценни книжа, бонове или облигации. Санкции за закъснели плащания не се считат за лихви за целите на този член.

5. Разпоредбите на ал. 1, 2 и 3 не се прилагат, ако притежателят на лихвите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат лихвите, посредством намиращо се там място на стопанска дейност и вземането за дълг, във връзка с което се плащат лихвите, е действително свързано с такова място на стопанска дейност. В такъв случай се прилагат разпоредбите на чл. 7.

6. Лихвите се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платецът е местно лице на тази държава. Когато обаче платецът на лихвите, независимо дали е местно лице на едната договаряща държава или не, притежава в едната договаряща държава място на стопанска дейност, във връзка с което е възникнал дългът, който поражда плащането на лихвите и тези лихви са за сметка на такова място на стопанска дейност, ще се счита, че тези лихви произхождат от държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност.

7. Когато поради особените взаимоотношения между платеща и притежателя или между тях двамата и някое друго лице сумата на лихвите, като се има предвид задължението, за което се изплащат, надвишава сумата, която би била договорена между платеща и притежателя при липсата на тези взаимоотношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума се облага съобразно законодателството на всяка договаряща държава, като съответно се имат предвид останалите разпоредби на тази Спогодба.

Член 12

АВТОРСКИ И ЛИЦЕНЗИОННИ ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯ

1. Авторските и лицензионните възнаграждения, произхождащи от едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Авторските и лицензионните възнаграждения, посочени в ал. 1 обаче могат да се облагат с данък и в договарящата държава, от която произхождат, и съобразно законодателството на тази държава, но когато притежателят на авторските и лицензионните възнаграждения е местно лице на другата договаряща държава, така наложеният данък няма да надвишава 5 процента от brutната сума на авторските и лицензионните възнаграждения.

3. Терминът "авторски и лицензионни възнаграждения", използван в този член, означава плащания от всякакъв вид, получени за използване или за правото на използване на всяко авторско право за литературно, художествено или научно произведение, включително кинофилми, на всеки патент, търговска марка, чертеж или модел, план, секретна формула или процес, или за използването или правото на използване на промишлено, търговско или научно оборудване, или за информация, отнасяща се до промишлен, търговски или научен опит.

4. Разпоредбите на алинеи 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на авторските и лицензионни възнаграждения, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат авторските и лицензионните възнаграждения, чрез място на стопанска дейност, разположено там, и правото или собствеността, във връзка с които се изплащат авторските и лицензионните възнаграждения, е действително свързано с такова място на стопанска дейност. В такъв случай се прилагат разпоредбите на чл. 7.

5. Авторските и лицензионните възнаграждения се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платещът е местно лице на тази държава. Когато обаче платещът на авторските и лицензионните възнаграждения, независимо дали е местно лице на едната договаряща държава или не, притежава в едната договаряща държава място на стопанска дейност, във връзка с което възниква задължението за изплащане на авторските и лицензионните възнаграждения, и тези авторски и лицензионни възнаграждения са за сметка на такова място на стопанска дейност, то тогава ще се счита, че тези авторски и лицензионни възнаграждения възникват в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност.

6. Когато поради особените взаимоотношения между платеща и притежателя или между тях двамата и някое друго лице, сумата на авторските и лицензионните възнаграждения, като се има предвид използването, правото или информацията, за които те се плащат, надвишава сумата, която би била договорена между платеща и притежателя при липсата на такива взаимоотношения, разпоредбите на този член ще се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума ще се облага съобразно законодателството на всяка договаряща държава, като се имат предвид останалите разпоредби на тази Спогодба.

Член 13

ПЕЧАЛБИ ОТ ПРЕХВЪРЛЯНЕ НА ИМУЩЕСТВО

1. Печалбите, получени от местно лице на едната договаряща държава от прехвърляне на недвижимо имущество, посочено в чл. 6 и намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Печалбите от прехвърляне на движимо имущество, съставляващо част от активите на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, включително печалбите от прехвърляне на такова място на стопанска дейност (самостоятелно или заедно с цялото предприятие), могат да се облагат с данък в тази друга държава.

3. Печалбите, получени от предприятие на едната договаряща държава от прехвърляне на морски или речни кораби или самолети, използвани в международния транспорт, или на движимо имущество, свързано с използването на такива морски или речни кораби или самолети, се облагат с данък само в тази държава.

4. Печалбите, получени от местно лице на едната договаряща държава от прехвърляне на дялове или акции в дружество, което е местно лице на другата договаряща държава, различни от:

а) акции, които се търгуват на призната фондова борса; или

б) дялове или акции в дружество, в което прехвърлителят притежава най-малко 20 процента от имуществото,

могат да се облагат с данък в тази друга държава.

5. Печалбите от прехвърляне на всякакво имущество, различно от посоченото в алинеи 1, 2, 3 и 4, се облагат с данъци само в договарящата държава, на която прехвърлителят е местно лице.

Член 14

ДОХОДИ ОТ ТРУДОВО ПРАВООТНОШЕНИЕ

1. Като се имат предвид разпоредбите на чл. 15, 17, 18, 19 и 20, заплати, надници и други подобни възнаграждения, получени от местно лице на едната договаряща държава въз основа на трудово правоотношение, се облагат с данък само в тази държава, освен ако трудът се полага в другата договаряща държава. Ако трудът се полага по този начин, така получените възнаграждения могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Независимо от разпоредбата на ал. 1, възнаграждение, получено от местно лице на едната договаряща държава за положен труд в другата договаряща държава, се облага само в първата посочена държава, ако:

а) получателят пребивава в другата държава за период или периоди ненадвишаващи общо 183 дни във всеки дванадесет месечен период, започващ или завършващ в съответната данъчна година, и

б) възнаграждението е платено от или за сметка на работодател, който не е местно лице на другата държава, и

в) възнаграждението не е за сметка на място на стопанска дейност, което работодателят притежава в другата държава.

3. Независимо от предходните разпоредби на този член, възнаграждение, получено за положен труд на борда на морски кораб или самолет, или на борда на речен кораб, опериран в речния транспорт, използвани от местно лице на едната договаряща държава в международния транспорт, може да се облага с данък в тази държава.

Член 15

ДИРЕКТОРСКИ ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯ

Директорски възнаграждения и други подобни плащания, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на член на борд на директорите или на друг подобен орган на дружество, което е местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

Член 16

ХУДОЖЕСТВЕНИ ИЗПЪЛНИТЕЛИ И СПОРТИСТИ

1. Независимо от разпоредбите на чл. 7 и 14, доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на художествен изпълнител, като театрален, кино-, радио- или телевизионен артист, или като музикант или спортист, от личната му дейност като такъв, извършвана в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Когато доходи от личната дейност, извършвана от художествен изпълнител или спортист, в качеството му на такъв, се получават не от самия художествен изпълнителен или спортист, а от друго лице, тези доходи, независимо от

разпоредбите на чл. 7 и 14, могат да се облагат с данък в договарящата държава, в която се извършва дейността на художествения изпълнител или спортиста.

3. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат по отношение на доходи, получени във връзка с дейността на художествен изпълнител или спортист, извършвана в едната договаряща държава, ако посещението му в тази държава е изцяло или основно финансирано от публични фондове на другата държава или от нейно политическо подразделение или орган на местна власт или от институция, която е призната за институция с идеална цел. В този случай доходът се облага с данък само в договарящата държава, на която лицето е местно лице.

Член 17

ПЕНСИИ

1. Като се имат предвид разпоредбите на ал. 2 на чл. 18, пенсии и други подобни плащания, изплатени на местно лице на едната договаряща държава във връзка с трудово правоотношение в миналото, се облагат с данък само в тази държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал. 1, изплатени пенсии и всякакви други подобни плащания, извършени на основание на обществена схема, представляваща част от социално-осигурителната система на едната договаряща държава, се облагат с данъци само в тази държава.

Член 18

ДЪРЖАВНА СЛУЖБА

1. а) Заплати, надници и други подобни възнаграждения, различни от пенсия, изплатени от едната договаряща държава или от нейно политическо подразделение, неин орган на местна власт или неин законоустановен орган, на физическо лице за извършени услуги на тази държава или подразделение или орган, се облагат с данък само в тази държава.

б) Такива заплати, надници и други подобни възнаграждения обаче се облагат с данък само в другата договаряща държава, ако услугите са извършени в тази държава и физическото лице е местно лице на тази държава, което:

I. е гражданин на тази държава; или

II. не е станало местно лице на тази държава единствено с цел извършване на услугите.

2. а) Всяка пенсия, изплатена от или за сметка на фондове, създадени от едната договаряща държава или нейно политическо подразделение, неин орган на местна власт или неин законоустановен орган на физическо лице за извършени услуги на тази държава или подразделение или орган, се облагат с данък само в тази държава.

б) Такава пенсия, обаче, се облага с данък само в другата договаряща държава, ако физическото лице е местно лице и гражданин на тази държава.

3. Разпоредбите на членове 14, 15, 16 и 17 се прилагат по отношение на заплати, надници и други подобни възнаграждения, както и за пенсии, за услуги, извършени във връзка със стопанска дейност, осъществена от едната договаряща държава или нейно политическо подразделение, неин орган на местна власт или неин законоустановен орган.

Член 19

СТУДЕНТИ И СТАЖАНТИ

Студент или стажант, който се намира в едната договаряща държава единствено с цел образование или стаж и който е или е бил непосредствено преди пристигането си местно лице на другата договаряща държава е освободен от облагане с данък в първата посочена държава за плащания, получени от източници извън тази първа посочена държава за целите на неговата издръжка, образование или стаж.

Член 20

ПРЕПОДАВАТЕЛИ И НАУЧНИ РАБОТНИЦИ

1. Физическо лице, което посещава едната договаряща държава за период ненадвишаващ две години единствено с цел преподавателска или изследователска дейност в университет, колеж, училище или друга призната образователна институция в тази държава и което е или е било непосредствено преди това посещение местно лице на другата договаряща държава, е освободено от облагане с данък в първата посочена държава по отношение на възнаграждение му за такава преподавателска или изследователска дейност, ако това възнаграждение е получено от източници извън тази държава.

2. Разпоредбата на ал.1 не се прилага по отношение на доходи от научни изследвания, ако тези дейности са предприети от физическото лице не в обществен интерес, а основно за облагодетелстване на някое частно лице или лица.

Член 21

ДРУГИ ДОХОДИ

1. Елементи от дохода на местно лице на едната договаряща държава, независимо от техния източник, които не са изрично посочени в предходните членове на тази Спогодба, се облагат с данък само в тази държава.

2. Разпоредбите на ал. 1 не се прилагат по отношение на доходи, различни от доходи от недвижимо имущество, определено в ал. 2 на член 6, когато получателят на такива доходи, като местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност и правото или собствеността, във връзка с които се изплаща дохода, са действително свързани с такова място на стопанска дейност. В такъв случай се прилагат разпоредбите на чл. 7.

3. Доход на местно лице на едната договаряща държава, получен от другата договаряща държава по иск за издръжка, може да не се облага с данък в първата посочена държава, ако този доход би бил освободен от облагане с данък съгласно законодателството на другата договаряща държава.

ГЛАВА IV ОБЛАГАНЕ НА ИМУЩЕСТВОТО

Член 22

ИМУЩЕСТВО

1. Имущество, състоящо се от недвижимо имущество, определено в чл. 6, притежавано от местно лице на едната договаряща държава и намиращо се в другата договаряща държава, може да се облага с данък в тази друга държава.

2. Имуществото, състоящо се от движимо имущество, образуващо част от активите на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава притежава в другата договаряща държава, може да се облага с данък в тази друга държава.

3. Имущество, състоящо се от морски и речни кораби и самолети, експлоатирани в международния транспорт от местно лице на едната договаряща държава, както и от движими вещи, свързани с експлоатацията на такива морски и речни кораби и самолети, се облага с данък само в тази държава.

4. Всички други елементи от имуществото на местно лице на едната договаряща държава се облагат с данък само в тази държава.

ГЛАВА V МЕТОДИ ЗА ПРЕМАХВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ

Член 23

МЕТОД НА ОСВОБОЖДАВАНЕ

1. Когато местно лице на едната договаряща държава получава доходи или притежава имущество, които в съответствие с разпоредбите на тази Спогодба могат да се облагат с данък в другата договаряща държава, първата посочена държава, спазвайки разпоредбите на ал. 2 и 3, ще освободи такива доходи или имущество от облагане с данък.

2. Когато местно лице на едната договаряща държава получава доходи, които в съответствие с разпоредбите на чл. 10, 11 или 12 и ал. 4 на чл. 13 могат да се

облагат с данък в другата договаряща държава, първата посочена държава ще допусне като приспадане от данъка върху доходите на това местно лице, сума равна на данъка платен в другата държава. Такова приспадане, обаче, няма да надвишава тази част от данъка, както е изчислен преди приспадането, която е причислима към тези доходи, произхождащи от тази друга държава.

3. Когато, в съответствие с която и да е от разпоредбите на Спогодбата, получените доходи или притежаваното имущество от местно лице на едната договаряща държава, са освободени от облагане с данък в тази държава, същата държава може въпреки това, при определяне размера на данъка върху останалите доходи или имущество на това местно лице, да вземе предвид освободените доходи или имущество.

4. Разпоредбата на ал. 1 не се прилага по отношение на получени доходи или притежавано имущество от местно лице на едната договаряща държава, ако другата договаряща държава, според разпоредбите на тази Спогодба, освобождава от облагане с данък тези доходи или имущество или прилага разпоредбите на ал. 2 на чл. 10, 11 и 12 по отношение на тези доходи.

ГЛАВА VI СПЕЦИАЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 24

РАВЕНСТВО В ТРЕТИРАНЕТО

1. Националните лица на едната договаряща държава не подлежат в другата договаряща държава на каквото и да е данъчно облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени при същите обстоятелства, и по-специално по отношение на качеството местно лице, националните лица на тази друга държава. Независимо от разпоредбите на чл.1, тази алинея се прилага и по отношение на лица, които не са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

2. Данъчното облагане на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава не може да бъде по-неблагоприятно в тази друга държава, отколкото данъчното облагане на предприятия на тази друга държава, които извършват същите дейности. Тази разпоредба няма да се счита като задължаваща едната договаряща държава да предоставя на местни лица на другата договаряща държава каквито и да е лични намаления, облекчения или приспадания за целите на данъчното облагане с оглед гражданското им състояние или семейните им задължения, каквито тя предоставя на собствените си местни лица.

3. Освен в случаите, когато се прилагат разпоредбите на ал. 1 на член 9, ал. 7 на член 11 или ал. 6 на член 12, лихви, авторски и лицензионни възнаграждения и други плащания, извършени от предприятие на едната договаряща държава на местно лице на другата договаряща държава, за целите на определяне на облагаемите печалби на това предприятие, ще се изключват от облагане при същите условия, както ако биха били платени на местно лице на първата

посочена държава. Аналогично, всякакви задължения на предприятие на едната договаряща държава към местно лице на другата договаряща държава, за целите на определянето на облагаемото имущество на това предприятие, ще се изключват от облагане при същите условия, както ако биха били договорени с местно лице на първата посочена държава.

4. Предприятия на едната договаряща държава, имуществото на които изцяло или частично се притежава или контролира, пряко или непряко, от едно или повече местни лица на другата договаряща държава, няма да се подлагат в първата посочена държава на данъчно облагане, или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени други подобни предприятия на първата посочена държава.

5. Независимо от разпоредбите на чл. 2, разпоредбите на този член се прилагат по отношение на данъци от всякакъв вид и описание.

Член 25

ПРОЦЕДУРА НА ВЗАИМНО СПОРАЗУМЕНИЕ

1. Когато едно лице счете, че действията на едната или на двете договарящи държави водят или ще доведат за него до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази Спогодба, то може, независимо от средствата за защита, предвидени в националните законодателства на тези държави, да представи своя случай пред компетентния орган на договарящата държава, на която е местно лице или, ако случаят му е по ал. 1 на член 24, пред компетентния орган на договарящата държава, на която е национално лице. Случаят трябва да бъде представен в срок от три години от първото уведомяване за действието, водещо до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на Спогодбата.

2. Компетентният орган, ако счете, че възражението е основателно и ако не е в състояние да достигне сам до удовлетворително разрешение, ще положи усилия да реши случая посредством взаимно споразумение с компетентния орган на другата договаряща държава, с оглед да се избегне данъчно облагане, което не е в съответствие със Спогодбата. Всяко постигнато споразумение ще се приложи независимо от сроковете, предвидени в националното законодателство на договарящите държави.

3. Компетентните органи на договарящите държави ще положат усилия да разрешат посредством взаимно споразумение всички затруднения или съмнения, възникващи във връзка с тълкуването или прилагането на Спогодбата. Те също така могат да се консултират взаимно за избягване на двойното данъчно облагане за случаи, които не са предвидени в Спогодбата.

4. Компетентните органи на договарящите държави могат да контактуват директно помежду си, включително и чрез съвместна комисия, състояща се от тях самите или техни представители, с цел постигане на споразумение по смисъла на предходните алинеи.

Член 26

ОБМЕН НА ИНФОРМАЦИЯ

1. Компетентните органи на договарящите държави ще си разменят такава информация, за която се предполага, че се отнася към изпълнение разпоредбите на тази Спогодба или по отношение на администрирането или привеждането в изпълнение на вътрешните законодателства, относно данъци от всякакъв вид и описание, наложени от страна на договарящите държави или техните политически подразделения или органи на местна власт, доколкото предвиденото в тях данъчно облагане не противоречи на Спогодбата. Обменът на информация не е ограничен от чл. 1 и 2.

2. Всяка информация, получена съгласно ал. 1 от едната договаряща държава, ще се счита за поверителна, също както информацията, получена съобразно вътрешното законодателство на тази държава и ще се разкрива само на лица или органи (включително съдилища и административни органи), занимаващи се с определянето или събирането, принудителното изпълнение или наказателното преследване, както и решаването на жалби във връзка с данъците, посочени в ал. 1, както и с надзора на горепосочените. Такива лица или органи ще ползват информацията само за такива цели. Те могат да разкриват информацията на съдебни процеси или при постановяване на съдебни решения. Независимо от горното, информация, получена от едната договаряща държава, може да бъде използвана за други цели, когато тази информация може да бъде използвана за такива други цели съгласно законодателствата на двете държави и компетентните органи на предоставящата държава разрешат такава употреба.

3. Разпоредбите на ал. 1 и 2 в никакъв случай няма да се разглеждат като налагащи на една от договарящите държави задължението:

а) да предприема административни мерки, отклоняващи се от законите и административната практика на тази или на другата договаряща държава;

б) да предоставя информация, която не може да се получи съгласно законите или по обичайна административна процедура на тази или на другата договаряща държава;

в) да предоставя информация, която би разкрила каквато и да е търговска, стопанска, промишлена или професионална тайна или търговска процедура, или информация, чието разкриване би противоречало на обществения ред (*ordre public*).

4. Когато едната договаряща държава поиска информация в съответствие с този член, другата договаряща държава ще използва своите способности за събиране на информация, за да набави поисканата информация, дори когато тази друга държава може да не се нуждае от тази информация за собствени данъчни цели. Задължението по предходното изречение се ограничава от алинея 3, но в никакъв случай това ограничение няма да се разглежда като даващо право на едната

договаряща държава да откаже предоставянето на информация само поради това, че няма интерес от такава информация.

5 Разпоредбите на алинея 3 в никакъв случай няма да се разглеждат като даващи право на едната договаряща държава да откаже предоставянето на информация само поради това, че информацията се пази от банка, друга финансова институция, номиниран представител или лице, което действа като агент или фидуциар или поради това, че информацията е свързана с участие в определено лице.

Член 27

ЧЛЕНОВЕ НА ДИПЛОМАТИЧЕСКИ ПРЕДСТАВИТЕЛСТВА И КОНСУЛСКИ СЛУЖБИ

Нищр в тази Спогодба не засяга данъчните привилегии на членовете на дипломатическите представителства и на консулските служби, предоставяни съобразно общите норми на международното право или разпоредбите на специални споразумения.

ГЛАВА VII ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 28

ВЛИЗАНЕ В СИЛА

1. Всяка от договарящите държави ще уведоми другата, че са изпълнени изискванията на нейното законодателство за влизане в сила на тази Спогодба.
2. Спогодбата влиза в сила на датата на последното уведомление и нейните разпоредби се прилагат:
 - а) по отношение на данъците, удържани при източника, за доходи, получени на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която Спогодбата влиза в сила; и
 - б) по отношение на другите данъци, за всяка данъчна година, започваща на или след 1 януари на календарната година, в която Спогодбата влиза в сила.
3. Разпоредбите на Спогодбата между Народна република България и Република Австрия за избягване на двойното облагане с данъци на доходите и имуществата, подписана в София на 20 април 1983 г., ще престанат да действат на датата, предхождаща деня, на която става приложима настоящата Спогодба.

Член 29

ПРЕКРАТЯВАНЕ

Тази Спогодба остава в сила докато бъде прекратена от една от договарящите държави. Всяка от договарящите държави може да прекрати действието на Спогодбата по дипломатически път, като писмено уведоми другата за прекратяването на или преди тридесетия ден на месец юни на всяка календарна година след изтичането на петата година от датата, на която Спогодбата влиза в сила. В такъв случай Спогодбата ще престане да действа по отношение на данъците за всяка данъчна година, започваща след 31 декември на календарната година, в която е направено уведомлението.

В УДОСТОВЕРЕНИЕ на горното, упълномощените представители на двете договарящи държави подписаха тази Спогодба.

СЪСТАВЕНА в два оригинални екземпляра във Виена на 20 юли 2010 г., на български, немски и английски език, като всички текстове имат еднаква сила. В случай на различия в тълкуването, меродавен е английският текст.

ЗА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ:

**Трайчо Трайков,
Министър на икономиката,
енергетиката и туризма**

ЗА РЕПУБЛИКА АВСТРИЯ:

**Йозеф Прьол,
Федерален министър на
финансите**

ПРОТОКОЛ

В момента на подписване на Спогодбата за избягване на двойното данъчно облагане на доходите и имуществото, сключена на днешния ден между Република България и Република Австрия, долуподписаните се съгласиха, че следните разпоредби ще бъдат неразделна част от Спогодбата.

1. Към ал. 2 на чл. 2.

Спогодбата ще се прилага по отношение на данъците върху общата сума на надниците и заплатите, изплащани от предприятия, ако тези данъци заместват данъчното облагане на доходите от трудови правоотношения на физическите лица, изплатени от тези предприятия. Спогодбата обаче няма да се прилага по отношение на тези данъци, ако те са наложени като допълнение към данъчното облагане на дохода от трудови правоотношения.

2. Към ал. 3 на чл. 5.

Ако местно лице на едната договаряща държава разполага в другата договаряща държава към датата, на която тази Спогодба става приложима, със строителна площадка, строителен или монтажен обект и ако този обект продължава след датата, на която тази Спогодба става приложима, тогава шестмесечния период ще се изчислява от така посочената тук дата, но това облекчение в никакъв случай няма да надвишава дванадесет месеца от датата, на която строителната площадка, строителния или монтажен обект са започнали да съществуват.

3. Към ал. 4 на чл. 13.

Печалбите от прехвърляне на дялове и акции, посочени в б. "а" и "б" на ал. 4 се облагат с данъци само в договарящата държава, на която прехвърлителят е местно лице.

4. Към ал. 3 на чл. 16.

а) Дейностите, осъществени от художествени изпълнители или спортисти при посещението им в едната договаряща държава ще се считат за финансирани основно от публични фондове, когато поне 75% от разходите за тези дейности са понесени от публични фондове.

б) Счита се, че ал. 3 се прилага също и по отношение на юридически лица, които извършват дейност чрез оркестри, театри, балетни групи, както и по отношение на членовете на такива културни организации, ако тези юридически лица по принцип са лица с идеална цел и това е удостоверено от компетентния орган на държавата на местното лице.

5. Към ал. 3 на чл. 21.

а) За целите на ал. 3, такива плащания включват и плащания за вреди от престъпления, ваксинации и плащания на други подобни причини, както и плащания за издръжка в случай на развод и плащания за издръжка на дете.

б) Доходът, посочен в тази алинея, няма да се взема предвид при прилагане на метода освобождаване с прогресия.

6. Към чл. 26.

а) Компетентните органи на запитващата държава предоставят следната информация на компетентните органи на запитаната държава при отправяне

на молба за информация по Спогодбата, за да покажат, че се предполага, че информацията се отнася към молбата:

- i. идентификация на лицето, което подлежи на ревизия или проверка;
- ii. изявление за търсената информация, включително нейния характер, и формата, под която запитващата държава желае да получи информацията от запитаната държава;
- iii. данъчната цел, за която се търси информацията;
- iv. основания, въз основа на които се счита, че исканата информация е налична в запитваната държава или се притежава или е под контрола на лице, което е под юрисдикцията на запитваната държава;
- v. името и адреса на всяко лице, за което се смята, че притежава исканата информация;
- vi. изявление, че запитващата държава е използвала всички средства, с които разполага на своя територия, за да получи информацията, освен такива, които биха довели до прекомерни трудности;

б) Счита се, че алинея 5 на член 26 не задължава договарящите държави да разменят информация на спонтанна или автоматична основа.

7. Тълкуване на Спогодбата

Счита се, че в разпоредбите на Спогодбата, които са договорени съгласно съответстващите им разпоредби от Модела на Спогодба за избягване на двойното данъчно облагане на доходите и имуществото на ОИСР, като цяло се влага същия смисъл, като този, изразен в Коментара на ОИСР по отношение на съответстващите им разпоредби. Разбирането, отразено в предходното изречение не се отнася към следното:

- а) всички резерви или забележки, както и позициите по Модела на Спогодба на ОИСР или Коментара към него, изразени от всяка договаряща държава;
- б) всички тълкувания в противен смисъл в този Протокол;
- в) всички тълкувания в противен смисъл в публикувано обяснение от някоя от договарящите държави, което е предоставено на компетентния орган на другата договаряща държава преди влизането в сила на Спогодбата;
- г) всички тълкувания в противен смисъл, договорени от компетентните органи след влизането в сила на Спогодбата.

Коментарът на ОИСР, с неговите изменения, представлява средство за тълкуване по смисъла на Виенската Конвенция за правото на договорите от 23 май 1969 г.

В УДОСТОВЕРЕНИЕ на горното, упълномощените представители на двете договарящи държави подписаха този Протокол.

СЪСТАВЕН в два оригинални екземпляра във Виена на 20 юли 2010 г., на български, немски и английски език, като всички текстове имат еднаква сила. В случай на различия в тълкуването, меродавен е английският текст.

ЗА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ:

**Трайчо Трайков,
Министър на икономиката,
енергетиката и туризма**

ЗА РЕПУБЛИКА АВСТРИЯ:

**Йозеф Прьол
Федерален министър на
финансите**